

פרשת ויגש

"ויאמר.. אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם" (מ"ו, ג').

כאן גילה ה' את סוד הגאולה הנעוצה בשעבוד. אצל כל עם אחר עלול הדיכוי להביא לחיסולו. לא כן בעם ישראל - הרדיפות ליכדו את העם ושמרו על קיומו.

"ולא מצאה היונה מנוח" - רב יהודה בשם רבי שמעון בן לקיש אומר: אלו מצאה מנוח לא היתה חוזרת.

לכן: "ובגויים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח" - הא אילו מצאו מנוח לא היו חוזרים..

(ממעין האגדה - א. ארזי)

פרשת השבוע: לאחר התפילה

שבת פרשת ויגש		ימי החול	
הדלקת נרות	16:22	זמן תפילין / טלית	05:45←05:43
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית לימוד מדור לדור (במקביל)		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:12←09:09
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:22	מנחה וערבית	16:30
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	שקיעה	16:46←16:42
צאת השבת	17:19	ערבית	20:10

אחות תורנית - דורית רידר

שבת
שלו

יוסף וא-לוה'ו

בשיא הדרמה של פרשתנו, אחרי שיוסף חושף את זהותו בפני אחיו, האחים נבהלים מפניו. יוסף מנסה להרגיעם ואומר להם:

...אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה. ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני א-להים לפניכם. כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר. וישלחני א-להים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה. ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי ה-א-להים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים.

באופן פשוט, נאומו של יוסף הוא נאום מלא אמונה, בסגנון "האדם מתכנן וא-לוהים צוחק". אולם אם נחזור אחורה לתחילת סיפורי יוסף, נראה שהנאום כאן הוא פסגה של תהליך ארוך ובעל משמעות באמונתו של יוסף.

תחילתו של התהליך בחלום השני של יוסף. יוסף חולם ש"השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי". יוסף מצייר את עצמו מעל השמש והירח, ואם נחשוב לרגע על המשמעות של ציור זה – יוסף למעשה מדמה את עצמו לאל, שהרי מי נמצא מעל השמש והירח?

סיפור חלומותיו של יוסף הוא כידוע תחילת ההידרדרות במחזור הסיפורים הזה. שיא ההידרדרות מופיע קצת אחר כך, כשיוסף נמצא בבית האסורים. גם שם אנחנו פוגשים צמד חלומות, של שר האופים ושל שר המשקים. כעת, לאחר שהשרים אומרים ליוסף: "חלום חלמנו ופתר אין אתו", עונה להם יוסף: "הלוא לא-להים פתרוני, ספרו נא לי". מה פירוש האמירה המוזרה הזו? אני רוצה להציע שיוסף עדיין רומז כאן שהוא אלוהים, ולכן יוכל לפתור את החלומות. משום כך יוסף נותר בבית האסורים עוד שנתיים.

לאחר שנתיים שיוסף בכלא, מגיע צמד החלומות השלישי והאחרון, חלומותיו של פרעה. לאחר שאיש אינו מצליח לפתור אותם מוזעק יוסף, פותר החלומות המנוסה, מבית האסורים. כאשר פרעה אומר לו "ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור אתו", עונה לו יוסף: "בלעדי! א-להים יענה את שלום פרעה!". כאן יוסף כבר אומר בגלוי – אינני א-לוהים. אותה הבנה של יוסף, המלווה בהצהרה כלפי פרעה, היא תחילת העלייה בגרף של סיפורי יוסף.

השלב הבא מתרחש כאשר עומדים האחים מול יוסף והוא 'תופר להם תיק' כמרגלים. לאחר שהוא שם אותם במשמר שלושה ימים, ביום השלישי הוא אומר להם "זאת עשו וחיו, את הא-להים אני ירא...". אמירה זו היא מפתיעה, לכאורה יוסף כבר מגלה את עצמו, למרות שהוא עדיין עמוק בתהליך ההתחזות. מה פתאום שמצרי יאמר שהוא ירא אלוהים? ההסבר הפשוט לכך הוא שבמקרא, משמעות הביטוי 'יראת אלוהים' היא עצם היות האדם מוסרי (יש לכך ראיות רבות ואין כאן המקום לפרטן). הסבר זה טוב על פני השטח, ואפשר שמשום כך האחים עוד לא חושדים בו. אולם אני רוצה להציע שיוסף עצמו מתכוון לאמירה סמויה אחרת: הוא אומר שהוא אכן ירא את ה' א-לוהי ישראל.

כאן מתחבר הווידוי הנרגש של יוסף בתחילת פרשתנו. רק מתוך ההבנה שהוא איננו א-לוהים, יוסף מבין לאשורו את התהליך הרחב שהתרחש כאן. את התהליך הזה הוא מנסה להסביר לאחים. אבל מבט רחב יותר מראה לנו שכל עוד יוסף חשב שהוא א-לוהים, מצבו רק הלך והידרדר. הוא החל לעלות מעלה רק כאשר הבין שיש משהו גדול ממנו, שמכוון את הדברים ולא תמיד מאפשר לנו לראות את התמונה במלואה.

ודאי יש בכך לימוד גדול עבורנו. יש חשיבות גדולה לפעול במציאות, לנסות לשלוט בה עד כמה שאנחנו יכולים. אך לעתים, דווקא ההבנה שיש משהו גדול מאיתנו, שאנחנו רואים את המציאות מזווית מסוימת אך לא את כל התמונה – ההבנה הזו מאפשרת לנו להשתחרר, ודווקא השחרור הזה מאפשר לנו לפעול בעולם ביתר עוז.

אביצ'ע צברון

בס"ד

שופר בברלין

לציון עשרה בטבת

מוזמנים לשמוע על **המסע להנצחת משפחת שניצנר**, ועל פרוייקט "אבני נגף".

אבני נגף - פרוייקט שיזם אמן גרמני, המניח אבנים קטנות על מדרכות ברחבי אירופה. על כל אבן מוטבע שם של אדם שנרצח בשואה, תאריך לידתו, ואם ידוע - תאריך הירצחו. האבנים בולטות מעט על מנת שהנתקל בהן יאלץ להרכין ראש ולכבד את זכר הנרצח/ת.

בהשתתפות נועה כהן-אורלוב - בת המשפחה, מתניה-טטיאנה רוגה ורוני דותן, שלקחו חלק משמעותי במסע.

הערב יתקיים ביום רביעי, ט' בטבת התשע"ח, 27.12.17, בשעה 20:45
במועדון לחבר בקיבוץ סעד.

בברכה,
ועדת תרבות

תודה למתנדבים

ביום ראשון נרשי של חנוכה, זכינו לארח את עידן ג'יימס, גאי גולן וצור גולן במופע שהתקיים בבית האבות. אותנו אני מנהלת - "נאות בארי".

החבורה הנעימה לדיירי המקום בשירי חנוכה ומנגינות משמחות וכל זאת – בהתנדבות מלאה!

תודה בשם צוות בית האבות ודייריו על השתתפותם בערב מרגש ומהנה.

"המתנדבים בעם ברכו ה'"

ח'ית קאלפאן

סיפור מופלא ולא מוכר

לפני שנים רבות קראתי ספר של אלכס רמתי בשם "מחתרות באסיזי", היה זה סיפור מופלא על הצלת יהודים בזמן השואה בעיר אסיזי, זה נראה לי הזוי כי העיר הייתה מחוברת למסדר הפרנציסקאני שהיה ידוע ביחסו השלילי לעם היהודי לאורך מאות שנים. במשך השנים הסתבר לי שהדברים היו נכונים ומעבר לזה היה להם גם קשר עקיף אלי.

לא ידוע על קיומה של קהילה יהודית באסיזי לאורך ההיסטוריה. באופן פרדוקסאלי, הפעם היחידה בהיסטוריה בה חיו יהודים במספר רב באסיזי היא דווקא בתקופת השואה, שבה העיר על כנסיותיה ומנזריה, הפכה למקום מקלט עבור מאות אחדות של יהודים.

לאחר שהכיבוש הגרמני התבסס באיטליה נסגרו דרכי המילוט שהיו קיימות לצפון, לשווייץ. הפתרון היחידי להוצאת יהודים מתחום הסכנה היה דרך החזית הדרומית - מרחק של מאות קילומטרים וכך רבים הגיעו לאסיזי. יום אחד המושל הגרמני הסכים לספק כלי רכב ל"קבוצת צליינים" (יהודים כמובן) שנתקעה באסיזי בתנאי שהאב ניקאצ'י ילווה אותם. האב ניקאצ'י הסכים, ושיירה אחת יצאה לדרום ברכב של הצבא הגרמני ואף הצליחה להגיע ליעדה. בדרך חזרה מהדרום הביא ניקאצ'י אספקה לפליטים מצבאות בעלות הברית שגם הם הסתתרו שם. מבצע זה היה חד-פעמי ומוגבל בהיקפו ובעיות הסתרת הפליטים היהודים וחילוצם נותרו בעינם.

בינתיים, פנו נכבדי ציבור מקומיים אל הגרמנים ואל בנות הברית כאחד, בבקשה שאסיזי תוכרז עיר פרזות שאין נלחמים בה ואין יורים עליה, בגלל חשיבותה ההיסטורית והדתית, ריחוקה מדרכים ראשיות, והיותה חסרת משמעות אסטרטגית, שכן לא היו בה תעשיות ומחנות צבא וחמישית מאוכלוסייתה היתה כמרים ונזירים. למרות שהגרמנים לא אשררו את הבקשה (אבל בנות הברית קבלו אותה ומעולם לא ירו על העיר), בפועל הם הסכימו להציב בעיר רק בתי חולים ובתי הבראה לחיילים גרמנים פצועים.

הגרמנים החלו להגיב לפעולות הפרטיזנים, שפעלו בסביבה ועשו זאת, בדרך כלל, מחוץ לעיר אסיזי עצמה. תוך החיפושים, נתפסו אחדים מהפליטים והתגלו אחדים ממקומות המחבוא. בדרך כלל היה מקבל ניקאצ'י מידע מראש על תחילתן של סריקות במנזרים אחרי יהודים, וכך מולטו הפליטים בדרכי סתר ליערות ומשם למערות בהרים. למרות שהנזירות העלו באש את מה שנותר בחדרי הפליטים, בכל זאת התגלו במנזרים ממצאים מחשידים. הנזירות טענו שאלו שייכים לפליטים לא-יהודיים. המושל הקתולי של העיר ניסה לסייע אך הסביר כי הוא קובע רק בתחום העיר עצמה וכל מה שקורה בערים שכנות הוא בתחום השליטה של מושלים אחרים. ואכן בערי הסביבה נתפסו פליטים אך לא כן באסיזי.

לאחר שהושגה קורת גג לפליטים במנזרים, היה צורך להשיג מזון לפליטים וכן לאפשר להם לנוע בעיר. לשם כך היה צורך במסמכי זיהוי. הפתרון היה באמצעות אימוץ זהויות של לא-יהודים מערים בדרום איטליה, שכבר היה כבוש באותה עת בידי בנות הברית. היות שהמשטרה המקומית לא הכירה את הסמלים של מחוזות הדרום, שהיו מוטבעים בתעודות הזהות מהדרום, לא כל שכן את שמות המורשים לחתום עליהן, נסללה הדרך לתעשיית תעודות זהות מזויפות. כך הפכו הפליטים היהודים מצפון איטליה וממזרח אירופה לפליטים לא-יהודיים ממחוזות דרום המדינה. ככאלו, יכלו הפליטים לקבל "פנקסי נקודות" ואת המזון שחולק בקיצוב.

מי שדאגו לתעודות הללו היו לואיג'י בְּרִיזִי, (Luigi Brizi), בעלי חנות מזכרות קטנה באסיזי ובתוכה מכבש-דפוס קטן. בריזי ובנו הפכו לחברים ברשת ההצלה של אסיזי וסיכנו את חייהם בהדפיסו מסמכים מזויפים עבור היהודים הנרדפים. בנו של לואיג'י, טֶרֶנטו, רכב על אופניו לפולִיניו, 20 קילומטרים מאסיזי, אל חבר שהיה חרט

מיומן ויצר עבורו חותמות מזויפות בהן הוחתמו המסמכים שייצרו הוא ואביו. מסמכים מזויפים ניתנו גם לפליטים שרק עברו בעיר, בדרכם לחיפוש מקלט במקום אחר.

בין המסייעים החשובים לרשת היה ג'ינו ברטלי (Gino Bartali), אחד מגדולי רוכבי האופניים באיטליה ודמות נערצת באותה עת. הוא ניצח בשורה של תחרויות חשובות ובהן בג'ירו ד'איטליה (1936, 1937 ו-1946) ובטור דה פראנס (1938 ו-1948). לאחר מותו נודע כי ברטלי, שהיה קתולי אדוק, היה שותף פעיל במחתרת באסיזי. הוא שימש כשליח של המחתרת באזור פירנצה (מקום מגוריו). במסגרת אימוניו רכב ברטלי על אופניו והגיע לכל מקום מבלי לעורר חשד. הוא ניצל את המוניטין שיצאו לו וסמך על כך שהמשטרה המקומית לא תעז לעצור אותו.

המסמכים הוסלקו בשלדת האופניים, באוכף האופניים ובספר התפילות של רוכב האופניים האדוק. החיפושים, שבכל זאת נעשו לעתים בכליו במחסומי הדרכים, לא העלו דבר.

וכאן מגיע הקשר האישי שלי, אבי נתן קאסוטו הי"ד דאג לאנשים שהציל, תושבי פירנצה עיר מגוריו ועוד רבים שבאו מצפון איטליה ומכל אירופה הכבושה, שיהיו להם מסמכים מזויפים כדי שיוכלו לקנות מזון ולהימלט בעת הצורך, ברטלי היה זה שדאג למסמכים אלה. הוא לא סיפר על כך מעולם, הוא טען שאת המדליות הוא מביא מהספורט לא מהמצוות, אותן יביא עמו לשמים אחרי מותו, זה מה שאמר לדודתי שרצתה לראיין אותו כשותף מעשה עם אבי והוא הסכים רק בתנאי שלא תקליט או תרשום, בזכות כך ששמעתי ממנה את הסיפור, אחרי מותו הוספתי עדות ליד ושם כדי שיכירו בו חסיד אומות עולם ואכן הוכר. גם כל אלה הנזכרים לעיל ועוד אחדים זכו לכבוד הזה מיד ושם.

בסופו של דבר כנראה שהסופר שכתב את "מחתרות באסיזי" הכיר חלק מן הסיפור, אחר כך עשו על זה סרט ושם כביכול הופיע אבי, שמו שם דמות הדומה לסבי (הם ממש לא היו דומים).

לפני עשרה בטבת היום בו אנו מתאבלים על יקירינו שנעלמו בשואת יהודי אירופה מן הראוי שנוכח גם את המעטים שהושיטו יד ועזרו.

עשרה בטבת' 1610-אפרון

בחלק מדבריי הסתמכתי על כתבה של ד"ר שמעון גת שהוא מדריך טיולים ומרצה.

טקס 'עשרה בטבת' בה'ת הספר

ביום חמישי הקרוב, י' בטבת תשע"ח, 28.12 בשעה 11:00 יתקיים טקס עשרה בטבת באולם הספורט.

הטקס במסגרת פרויקט "שורשים ושואה" של תלמידי כיתות ז',

יעסוק בנושא: מנהיגות מסורה לקהילה ולמענה עד סכנת מוות.

מוזמנים!

דוח'נוק כסלו

את חודש כסלו הקדשנו בחינוך החברתי לנושא: "כל אחד הוא אור קטן וכולנו אור איתן" - על הכח שבנתינה יחד כקבוצה כשכל אחד תורם מאורו המיוחד. ליישום הנושא ילדי בית כולל והמפ"ל התנדבו בגני הילדים ונערי החטיבה והתיכון הדליקו נרות בבתי חברים ותיקים.

גולת הכותרת של החודש היא ללא ספק יריד הצדקה המסורתי בארגון חברת הילדים. תוכלו לקרוא עליו בשבוע הבא בדיווחה של מוריה לנדאו שריכזה את היריד.

זמן רב לא עדכנו על המתרחש ב**תיכון**... נתחיל מהסוף - כיתה י"ב יצאו לטיול האופניים המסורתי מחוף זיקים לים המלח, נכון לרגע כתיבת שורות אלה הם עושים את דרכם בירידות מערד לים המלח ברכיבת שטח. הטיול המיוחד הזה מתאפשר הודות לעזרה שאנו מקבלים מהגד"ש- שמשאילים לנו טנדר, ומהנגרייה- שמשאילים את העגלה. נקווה שנוכל להמשיך את הטיול המאתגר הזה גם בשנים הבאות...

השנה מועדון התיכון פעיל מדי סופשבוע בהובלת המדריכים - עדי ואריאל סאסי, ובנוסף כל כיתה נפגשת גם אצל המשפחות המארחות. החלטנו להקדיש תקציב מכובד לשדרוג מועדון התיכון בריהוט וציוד ואנו מתכננים לבצע את הקניה כבר בחודש הקרוב בע"ה.

בני-עקיבא- המדריכים החדשים יצאו בחנוכה לסמינריון הדרכה בקרית ארבע וחזרו מלאי מוטיבציה ותודעת שליחות. קיבלנו מהמועצה תקציב יפה לשיפוץ הסניף- והקבלן נכנס לשיפוץ מיד אחרי שבת ארגון. אל דאגה! את הקירות שהחניכים צבעו כ"כ יפה הוא לא יצבע, אך בהחלט מתוכננת שם מתיחת פנים.

מחשבות על כח אדם בחינוך החברתי - המשאב החשוב ביותר של המערכת הינו ההון האנושי- צוות ההדרכה. והאתגר הגדול ביותר הינו לגייס ולשמר צוות הדרכה איכותי ומקומי. ברור לנו שככל שהצוות יציב, מקצועי, ומקומי- המערכת הופכת למשמעותית ואיכותית יותר. בשנים האחרונות אנו עסוקים במציאת הנוסחה לעידוד הדרכה בחינוך החברתי. העלינו שכר למדריכות באופן משמעותי, השקענו בשכנוע וגיוס אנשים מתאימים מתוך הקהילה לעבודה בחינוך, וב"ה הצוות כולל השנה את אושר ברנע דומיניץ, שגית דניאלי, ועדי ואריאל סאסי- כשלצידם צוות צעיר ונמרץ, חלקו במקור מסעד וחלקו חולף כאן כתחנה בחיים. אנו חושבים גם על טיפוח דור העתיד של המדריכים ובונים תוכניות שונות לעידוד צעירים אחרי שירות להשתלב בחינוך. אשמח לשמוע רעיונות נוספים ומחשבות בנושא זה, וכן- נשמח למצטרפים לצוות! בקרוב נצטרך החלפות לנשות צוות שיוצאות לחופשת לידה ב"ה וזו הזדמנות להתנסות ולהיות חלק.

חינוך למיניות בריאה- לפני כשבועיים התקיימה הרצאה להורי הגילאים הצעירים בנושא חינוך למיניות בריאה עם רחלי אסולין- עו"סית ומנחה המתמחה בהדרכת הורים בתחום. המפגש היה מאוד משמעותי ומעניין, ונתן כלים מעשיים לשיח עם ילדים בנושא, ותשובות לשאלות נפוצות.

ההרצאה הבאה להורים למתבגרים (גיל 10 ומעלה - כדאי להגיע), תתקיים ביום שלישי, ח' בטבת, 26/12 בשעה 20:45 במועדון לחבר. כולם מוזמנים! מומלץ!

מה מציא למציאה?

פרק מ(י)סודות תורת ההגהה

לפני שנגיע למגיה – מספר מילים על שפתני. "עברית קשה שפה" – טוענים בצדק עולים חדשים. קחו למשל את הכותרת שלנו. האם דובר עברית שאינו עולה חדש (אבל אשכנזי...) – יצליח לבטא הבחנה בין מגיע למגיה? ולא רק השפה העברית קשה, הרי למדנו כבר בתורה שעמנו העברי הוא עם קשי עורף...

ראינו בתורה שהמושג לשון, משמש גם במשמעות עם. בתקופה שלפני הקמת המדינה, הישוב היהודי בא"י כינה עצמו: "הישוב העברי" – על אף שרובו היה מורכב מ"עולים חדשים", שהעברית לא היתה שפת אימם. בשבועות שלפני הכרזת העצמאות, נשמר בסוד מה יהיה שמה של המדינה (אולי בגלל אווירת המחתרת ששררה). רבו אז הניחושים מה שם ייקרא לה למדינתנו. היו כאלה שבטחו בשם יהודה, כדי לחדש את ממלכת יהודה מקדם. כנגדם קמו אחרים, שטענו כנגד זה באומרים: ע"פ מפת החלוקה שאושרה באו"מ, הפלשתינים קיבלו את שטחי יהודה ההיסטוריים – והם יקראו למדינתם פלשתיין, ואנו שנחיה בארץ פלשתיים – נכנה אותה יהודה? בשבועות האחרונים לפני ההכרזה, גברו הניחושים ששם המדינה יהיה: "עבריה". מדוע? כי מנגנון ההכנות שהקימו מוסדות הישוב העברי, פרסמו את הבולים שישימשו את המדינה לכשתקום. מה היה כתוב על הבולים? "דואר עברי"! מי שיתקשה להאמין, מוזמן לביתו של אברהם ימיני, שבוודאי יש לו אוסף מלא של כל הערכים – מ"מיל" ו"גרוש" ועד ל"לירה".

ועכשיו לנושא שלשמו התכנסנו. ישנו קושי מובנה במלאכת ההגהה, הנובע מן העובדה שמוחנו לא תמיד מפרש נכונה את מה שהעין רואה. במקרים מסויימים, כאשר המראה אינו מוכר למוחנו מן העבר, הוא נוטה ל"ראות" משהו קרוב למראה שהוא כבר מכיר, חוקרים מביאים כדוגמא את השלט הבא:

לא לדרוך על

על הדשא

טוענים החוקרים, שמרבית הקוראים לא שמו לב, שהמילה "על" מופיעה פעמיים!... ודוגמה נוספת, שתוכלו לנסות בעצמכם: ציירו מעין "מגן דוד", אבל ללא בסיסי המשולשים, כך שיופיעו רק שש זוויות חדות הבנויות זו ליד זו באופן המזכיר מגן דוד. שאלו את ילדכם או חברכם: מה אתה רואה? ברוב המקרים תהיה התשובה – מגן דוד! אגב, הנטיה הזאת של מוחנו לפרש לעיתים דברים לא ע"פ המציאות, נכונה לא רק בנושא הראייה. נתקלים אנו לפעמים בקיבעון מחשבתי, שאינו מאפשר לנו לקבל נכוחה את המציאות. דוגמאות לכך ראינו בעת שרבים זעקו "הוא זכאי!" לאחר משפטיהם של דרעי וקצב, בהיותם בטוחים בצדקתם. (הבאתי דוגמאות מן העבר, רשימה זו אינה עוסקת באקטואליה). בתחום אחר – מדענים חילוניים משוכנעים שאנשים מאמינים "תקועים" בקיבעון מחשבתי – ואני זוכר שיחה ברדיו בין עיתונאי לבין מדען חילוני מ"מכון וייצמן", המדען נשאל: האם יש לך הסבר איך ייתכן שנוצר התא האורגני הראשון, שממנו התפתחו כל הצומח והחי? השיב המדען: זו אמנם אפשרות בלתי מסתברת, זה כאילו אם תושיב קוף ליד מקלדת והוא יקיש עליה מספר דקות – ואז תגלה שהוא כתב את שירו של ביאליק "אל הציפור" במלואו... אותה ההסתברות יש לאפשרות שהתא האורגני הראשון נוצר

במקרה. אף על פי כן, משוכנע אני שכך זה קרה - כי איני מסוגל להאמין באפשרות שישנה ישות חיצונית לעולם. יש לשער שהחוקרים יסווגו גם אותו כנתון בקיבעון מחשבתי.

כאשר הטיל עלי יורם קימלמן את עבודת ההגהה של "עלים", נטלתי על עצמי (ללא סמכות...) גם את התפקיד של עורך לשוני. בעוד שבהגהה רגילה אתה מתקן שגיאות טכניות, כגון מילה שמופיעה פעמיים, מילה שנשמטה, טעות כתיב (הטעות שנתקלתי בה פעמים רבות, היא הבלבול בין אם לבין עם) וכדומה. כעורך לשוני הרשיתי לעצמי גם להחליף את סדר המילים במשפט וכן לתקן, או להחליף, ביטוי או ניב – וכמובן ללא שינוי כוונת הכותב. עובדות שנראו לי לא נכונות – לא העזתי לתקן, אלא הצעתי לעורך העלון לפנות לכותב ולהעיר את תשומת ליבו

מדוע דווקא עכשיו, לאחר מספר שנים של הגהה שבועית, נזקקתי לכתוב על הנושא? משום מעשה שהיה. לרגל פרישתי מהעבודה בהנהלת החשבונות, ערכו עובדי הענף מסיבת פרידה שבה הקריא ישי אברהם, מרכז הנהלת החשבונות מזה עשרות שנים, דף שעליו פורטו תחנות חיי. עובדות חלופיות (פייק ניוז) תיקנתי במקום.. אבל הדף הגיע בדרך פלא גם אל מערכת "עלים" – וכמובן שהונח על שולחני להגהה. כאן נוצר מצב מוזר במקצת. מצד אחד כמגיה, אינני רשאי לפסול מחמאות מוגזמות... ומאידך גיסא איך יכול אני לאשר תיאורים מפליגים על עצמי? ועוד – אם אעז לבטלם, שמא יאמרו: אהה, רוצה הוא להיראות כ"הצנוע הידוע"... בקיצור. שני לקחים למדתי מן הארוע: האחד, שלא כדאי לתת למגיה לעבוד על חומר הנוגע בו (מחשש ל"ניגוד עניינים", כיום נושא משפטי טעון...). השני, סוף סוף הצלחתי להבין את האמרה: אומרים לו לאדם רק מקצת שבחו בפניו. ההסבר – שאם ישמע את מרבית שבחיו, הוא עוד עלול להאמין במה שנאמר... סוף דבר, תיקנתי רק עובדות שגויות: לא כיהנתי ארבע קדנציות רצופות כמזכיר פנים. מחקתי את המילה רצופות ומארבע ירדתי לשלוש. (בקדנציה הרביעית הייתי מרכז חברה, בחצי משרה). ביתר הנושאים לא נגעתי, אם מישו רוצה לקבלם כפשוטם – אשרי המאמין...

מכיון שהזכרתי פרישה, ברצוני להבהיר שאיני פורש מן העיסוק החביב עלי – היינו הגהת העלון. יתר על כן, בנוסף לכתובתי מדי פעם, עלה על דעתי הרעיון לכתוב מדי שבוע מדור בנושאי לשוננו, שגם זה עיסוק החביב עלי. במקביל נתקפתי במחשבות כנגד רעיון זה: מאין לך שהציבור יהיה מעוניין לקרוא את רשימותיך? כנגד שאלה זו מצאתי תשובה בעובדה שאין חובת קריאה ואין מבחנים לקוראי העלון... אבל עדיין נותרה השאלה: מה עם חיסול יערות הגשם עקב כתיבה שאינה לצורך? לזה יש לי תשובה חלקית: פעמים שמספר העמודים בעלון אינו זוגי, ורשימתי "תסגור" את מספר העמודים לזוגי. ללא פגיעה ביערות... בנוסף לכך, אפשר להציע גם לתושבי המקום לוותר על העלון הכתוב ולעבור לדיגיטלי...

חנן אולן

לפקעת הצ'יבור..

ביום רביעי, ט"ז בטבת, 3.1.2018 נארח בסעד את גולן רייז שיציג את סרטו:

"המחברות של אליש"

הזמנה מסודרת תצא בקרוב, מומלץ לשריין ביומנים ערב זה.

1. תרבות

מהלך המשפט

קייטרינג

שנת העבודה בקייטרינג, מתחילה, בדרך כלל בצורה סבירה עם תחילת שנת הלימודים. ובדרך כלל, מיד לאחר החגים, מתחיל העומס הגדול עם הצטרפות כל המוסדות למסלול ההזנה. הענף התארגן בהתאם, סיים את ההכנות בזמן, למעט קבלת מכונת אריזה נוספת.

בפועל עם תחילת שנת הלימודים הגיע דרישה לכל סך המנות והעומס על הענף ועובדיו גדול מאוד. לפני כשבועיים הגיעה מכונת האריזה הנוספת והיא כבר בעבודה, דבר שמאפשר לצוות לחזור לעבודה בשעות נורמליות ובהספקים מוגברים.

אם בעומס עסקינן, התבשרנו על הגדלת מכסת המנות בעוד 1200 מנות קבועות ואנו עומדים כרגע בעומס יומי של כ 8500 מנות המשווקות מידי יום ב 10 קוים שונים ממצפה רמון בדרום ועד מועצה אזורית חוף אשקלון בצפון. אנו בקצה הקיבולת של הענף ונידרש בעתיד לקבל החלטות חשובות בנוגע ליכולת הענף להתרחב ולהגדיל את פעילותו. ענף זה איננו ענף חקלאי וככזה "התקשתה" הנהלת המשק להבין לעומק את אופיו ותפקודו, וכידוע הבנה של ענף העוסק באוכל חייבת לכלול .. אוכל.

ניצלנו את החלפת ההנהלות ואת הקשר הטוב שיש לנו עם ספקי הבשר - (תודה לאודי שהם) ביצענו סיור להנהלת המשק היוצאת בממלכת הקייטרינג. סיור שהחל בהסברים של יוסי ואורי, לאחר מכן סיור במחלקות המפעל שעברו שדרוג בקיץ האחרון, משם עברנו למשרדים המחודשים וקבענו מזוזה. וסיימנו בארוחת ערב כדת וכדין. חברים, יש לנו כאן מתחת ליד מפעל של ממש - מפעל מזון שעומד בסטנדרטים הכי גבוהים שיש בארץ ואפילו מעבר לכך. מפעל שבכוחות מקומיים מייצר פתרונות הנדסיים מתקדמים שלא קיימים בשוק בארץ ובעצם מביא את הכנת המזון לכדי שרשרת יצור מרשימה ומסודרת. ההשקעה, הרצינות, הסדר והארגון, נראים בכל פינה ברחבי העסק ואין לנו אלא לברך על כך ולהודות לעוסקים במלאכה.

מטע

מרשה לעצמי לצטט הודעה שהתקבלה אצל מנהל המטע מאחד מסוחרי האבוקדו: "שלום רב. שוק האבוקדו משתנה מאוד בשלב זה. השוק הפך שוק של קונים בלבד. נכון שמצב השוק בשווקים ממשיך להיות טוב. אך בנקודת הזמן הזו לדעתי המחיר יוכתב באופן מלא ע"י המוכרים" (ההדגשות במקור). גם הדוח השבועי שמגיע ע"י אחד מהיצואנים הגדולים מדבר על מגמה זו שעיקרה חוסר משמעותי בשווקי אירופה לקראת חגי הנוצרים בזן המועדף, האס, גורם לביקושים לא רגילים גם בזנים האחרים, דבר אליו אנו לא רגילים בדרך כלל בעונה זו ובכלל המחירים הנפדים היום גבוהים ואפילו גבוהים מאוד. יודעי דבר בענף מעריכים שהמצב ילך וישתפר, כך שאנו צופים למרות הסירוגיות ומיעוט יחסי של פרי בעונה זו לפדיון טוב מאוד. אנו רק בתחילת העונה ובהחלט יש מקום לאופטימיות.

תוכנית העבודה

אנו עובדים במרץ על הכנת תוכנית העבודה לשנת 2018. כאמור, התוכנית נבנית ותהיה מוצגת בכלי המחשובי החדש אותו רכשנו. התהליך שונה וחדש לנו ודורש את משאב הזמן.

אנו נמצאים בעיכוב קל אל מול לוחות הזמנים אך עושים מאמץ לסיים את כלל הדיונים והסיכומים כך שנוכל להציגם לדירקטוריון תאגיד האחזקות ולאחר מכן לציבור לכל המאוחר עד מחצית חודש ינואר.

כראף האפרין

הודעה לחברים בנושא האמת מט"ח

לחברים שלום,

עקב עלויות תפעול גבוהות, ועקב מרחב אפשרויות מגוון שלא היה קיים בעבר, נפסיק להחזיק מט"ח בהנהלת חשבונות ולא תהיה אפשרות להפקיד או למשוך מט"ח בהנהלת חשבונות החל מהראשון לינואר 2018. חברים המעוניינים לרכוש מט"ח יכולים לעשות זאת באחת מהדרכים הבאות:

1. לבעלי חשבון באיגוד, הזמנת מט"ח מבנק איגוד וקבלת המט"ח בביקור הסניף הנייד בסעד (אחת לחודש).
2. משיכת מט"ח בכספומט: כספומטים למשיכת מט"ח (ללקוחות כל הבנקים) בסניפי בנק לאומי נתיבות (דולר ויורו) ובנק לאומי שדרות (דולר בלבד).
3. רכישת מט"ח בבנק הדואר, תשלום במזומן או בכרטיס אשראי.
4. שירות "מט"ח בטרמינל" של בנק פועלים (ללקוחות כל הבנקים): הזמנת המט"ח באתר "מט"ח בטרמינל", תשלום בכרטיס אשראי, איסוף השטרות בטרמינל ביום הטיסה.
5. המרת מט"ח בצי"ינג'ים (עמדות המרה/חלפנים).

בברכה

אורן צרפתי וישי אברהם

ישי סמואל מיל טוב לראף בת האלוה

לכנרת ואדי, אסבא אדו, אשרה ואילורט כולק ולכל המשפחה האורחת

ברכות לאמהות ולאלו

מנהל הקהילה

"צריך שכל איש ידע ויבין, שבתוך תוכו דולק נר,

ואין נרו שלו כנר חברו, ואין איש שאין לו נר.

וצריך שכל איש ידע ויבין, שעליו לעמול ולגלות את אור הנר ברבים,

ולהדליקו לאבוקה גדולה ולהאיר את העולם כולו"

הרב קוק זצ"ל

במילים יפות ומאירות אלה, פתחו חגית ומנחם בלומנטל את ה"בית המאיר" בביתם. נדמה לי שאכן יש בהן אמירה חברתית וקהילתית חשובה ועמוקה וראוי שכל אחד יישא אותה עימו על לוח ליבו.

"בתים מאירים"

חווייתי האישית ותגובות רבות ששמעתי, מביאות אותי לתובנה, שהיה זה ערב קהילתי חשוב ומלכד. מחד הוא לא דורש עבודה ומשאבים רבים, ומאידך פותח את הלבבות ומחבר חיבורים בערב של נחת בתוך מרוץ חיינו. על הדרך, רבים ערכו ביקור ראשון בבתי שקד ג' והתנסו ברגליהם ב"דרך הארוכה" אל הקצה הצפון מזרחי של סעד. תודה לכל המשפחות המארחות שפתחו את ביתן ולצוות המארגן: שהם קבלן, מתוקה לייכטר, מרים תמיר, זהבה ברט, מיכל אפרתי וחני לכו, ברכת יישר כח גדולה.

כוחה של מסורת

בנר שלישי לקראת ערב התקיים יריד הצדקה המסורתי והפעם בסימן "חסד אמיתי". שתי מסורות מרשימות עוברות כאן בירושה. האחת יריד החסד עצמו. לתחושת בקיבוץ המתחדש מושג ההתנדבות נשחק ויש צורך קהילתי לעסוק בו ולחזק אותו. הערב הזה, שרובו ככולו נעשה על ידי בני הנוער שלנו בהתנדבות, הוא לבנה חשובה בבנין החדש שאנו בונים כאן. גם מפעל "חסד אמיתי" הפועל כבר שנים רבות ללא הפסקה ועובר במסורת משנה לשנה, מחניכי שבט הרוא"ה היוצא לשבט הרוא"ה הנכנס, הוא בעיניי פנינה חינוכית חברתית שמותר לנו להתגאות בה. יישר כח לצוות החינוך החברתי ולעומדת בראשו על העשייה החינוכית הענפה בחנוכה בכלל ועל ארגון והובלת יריד הצדקה בפרט.

ואם בחינוך עסקינן...

המפגש הראשון בנושא "חינוך למניות בריאה" בדגש על "הילדות המוקדמת", התקיים לפני שבועיים וההדים ממנו שבא ושמע היו טובים מאד. אני מבקש להסב את תשומת לב כל ההורים שבינינו, למפגש השני שיתקיים בע"ה ביום שלישי הקרוב, ח' בטבת ויתמקד הפעם ב"גיל ההתבגרות". אל תחמיצו!

השתלמות צח"י השנתית

כשלושה עשר מאנשי הקהילה יצאו לכנס צח"י השנתי שאורגן על ידי מחלקת חוסן במועצה האזורית והתקיים הפעם במלון ליאונרדו בבאר שבע. ההשתלמות התמקדה בהכשרה מקצועית למחלקות הדוברות, חינוך, רווחה ולוגיסטיקה ואל אנשי המחלקות הללו הפנינו את ההזמנה. ההשתלמות הייתה בתנאים מפנקים ובעיקר ברמה מקצועית גבוהה ותרמה לכל מי שהשתתף בה. תודה גדולה לנציגותינו מבית שעמדו בראש המארגנים של היום המוצלח הזה: חיה קופלד – מרכזת צח"י במחלקת הרווחה וליאורה אלפרן (רפפורט) מנהלת חוסן.

ועוד על חוסן ובטחון

האירועים הביטחוניים בחודש האחרון, בארץ בכלל ובאזור העוטף בפרט העלו מטבע הדברים את רף החרדות והחששות אצל כולנו, איש איש בדרכו שלו. מספר דגשים חשובים שחשוב לדעת:

- א. לאורך כל השנה, בשגרה ובמיוחד בעת אירועים חריגים, אנחנו עומדים בקשר הדוק עם גורמי הביטחון במועצה ובצבא ופועלים בהתאם להנחיותיהם. למיטב ידיעתי יש לנו צבא מאומן ומיומן שפיתח יכולות מרשימות מאז "צוק איתן", שנותנות לנו הרבה סיבות לישון טוב יותר בלילה.
- ב. מערכות ההתרעה –

1. כריזת הצבע האדום – פועלת היטב וממוקדת לאזורנו. יחד עם זאת בשתי הפעמים האחרונות הופעלה המערכת על ידי טילי כיפת הברזל שחלפו מעלינו בדרכם לירט את הקסאמים שנורו אל שדרות. אנחנו בקשר עם ראש המועצה וגורמי צבא בכירים בניסיון להתגבר על הכשל הטכנולוגי.
2. דיווחיות – כפי שטענו בעבר, התרעתה של הדווחית בעת "צבע אדום" הינה בעלת חשיבות רבה. מספר תקלות טכניות, שאינן תלויות בנו מנעו את פעולתן בשבועיים האחרונים וגם כאן בסיועם של ראש המועצה ומפקד האוגדה, נכנסה חברת ביפר לפעולה נמרצת כדי להתגבר על התקלות. ימים גידו בתקווה שלא נזדקק לבחון את תקינותן.
3. אפליקציית "צבע אדום" – לאנשים בעלי טלפון סלולרי חכם, האפליקציה הזו מתבררת כיעילה מאד ומהירה. יחד עם זאת, מומלץ מאד להפעיל אותה רק על אזור "סעד – כפר עזה" ולא לקבל התרעות מאזורים אחרים.

- ג. חוסן ורווחה – כפי שכבר נכתב, טבעי שהאירועים יעוררו אצל כולנו, ילדים ומבוגרים, חרדות רדומות מהסבבים הקודמים. עלינו להיות עירניים ולא לחשוש לפנות לגורמי החוסן והרווחה בסעד ובמועצה לקבלת עזרה. טלפונים ניתן לקבל אצל חגית קאופמן, רותי שליון ובמשרד הקהילה אצל יהל.
- ד. פינוי בעת חרום – אף כי תקוותנו ותפילותינו שלא נזדקק לצאת מבתינו בעת חירום, הצבא וגורמי החירום במדינה דורשים מכולנו להיות עם תוכניות פעולה מסודרות למקרה הצורך. אני מקווה שבמהלך החודשים הקרובים תהיה בידינו תמונה שלמה ונציג אותה בערב הסברה מסודר לציבור הרחב.

וישן מפני חדש תוציאו...

חדי העין הבחינו כי במהלך השבועיים האחרונים, נעלם מנוף קיבוצינו מבנה היסטורי- "בית הרופא" בשמו הראשון ומי שהיה לימים "יחידת המחשב". הבית הישן, אשר לא היה ראוי לשיפוץ נהרס ועל חורבותיו אמור לקום בשבועות הקרובים מבנה יביל (מבטון) כדירה נוספת לשכונת הקרווילות. מבנה זה הוא עוד אחת מה"מתנות" שקיבלנו מהמדינה לאחר צוק איתן.

הזמנות להתחדשות

מספר גורמים מאפשרים לנו לממש חלום ישן של הכשרת תאי שירותים במפלס העליון של חדר האוכל, לרווחת כולנו. מוקד השידורים (חדר הטלוויזיה של קופו ויוסי ז"ל) התפנה (ותודה לאפרים גולן על הרעיון), והקייטרינג שמרחיב את פעילותו העסקית זקוק לשטח קירור נוסף. צוות תקומ"ה סייר יחד עם הנהלת הקייטרינג וסוכם לשלב כוחות ומשאבים, ולהכשיר מטבח קצה ושירותים במרחב של חדר המוקד וחדר נטילת הידיים הסמוך. המשמעות היא, שיוותרו לנו שני חדרי נטילת ידיים: בין שני חדרי האוכל ובכניסה לחדר השטיפה. בשטחו של מטבח הקצה היום, בכניסה למטבח, יוקם חדר קירור נוסף.

זוטות קטנות וחשובות

- שירותים ציבוריים – ליד הכולבו נפתחו מחדש השירותים לשימוש הציבור הרחב. אנא הקפידו לשמור על הניקיון ולוודא את ילדיכם לשירותים, גם אם זה דורש לקום מספסל מגרש המשחקים. תקוותי שבמהלך זה נפסיק את הנוהג הקלוקל של עשיית צרכים במגונית הסמוכה.
- שירות לציבור – לרווחת משפחות חברים הנוסעות ברכבי הקיבוץ ונתקלות בקושי של מקום לציוד, רכשנו "צימינג". ניתן לקבלו אצל אריאל סאסי בסידור הרכב בתאום מראש ומיותר לציין שרק באחריות קולקטיבית מלאה נצליח לשמור עליו לאורך ימים ושנים.

שמח תשמח רעים האהובים...

חמוטל רפל ובח"ל רון הראל הודיעו על כוונתם להינשא בשעה טובה ומוצלחת. החתונה תתקיים בע"ה, ביום חמישי י"ז בסיוון (31.05.18) בדשא ליד המועדון לחבר, כאן בסעד. מזל טוב לזוג הצעיר, להורים המאושרים חגית ומתניה ולכל המשפחה.

היכנון, היכנון

אנו נכנסים לעונת האסיפות הבוערת לאישור תכנית המשק, תקציב האגודה הקהילתית ותקציב הקיבוץ. פרטים יבואו בקרוב ונשמח להשתתפות ערה של כלל הציבור. כפי שכבר כתבתי בעבר המצב הכלכלי מחד וחוקי המדינה שהשתנו במהלך 2017 מאתגרים אותנו במיוחד ויחייבו החלטות מושכלות ואמיצות מצד כולנו.

שנשכיל להרבות אור וטוב
ולהיות ראויים לגשמי ברכה

נחמ

על המצאען צרכי מחסן ליד חדר כושר ("סעד תחתית")

בשבוע האחרון נוקה וסודר המחסן שליד חדר הכושר... זרקנו משם 10 מקררים ועוד הרבה 'אוצרות' שהונחו שם "לימים קשים"...

במחסן זה אנחנו מאכסנים ציוד גדול ל: אירועים, יריד פורים, חתונות וכדו'.

אנו מבקשים מאוד מכולם (כולל בעלי תפקידים) לא להניח במחסן זה ציוד ללא אישור! המחסן אמור לשרת אותנו בעתיד וחשוב שישאר נגיש ונקי.

תודה לאור ושחר יום טוב (ה' יומטובים') המקסימים החרוצים והכל יכולים שעמלו ללא לאות בסידור המחסן. תודה לדותן גולדנברג – האחד והיחיד, לאלי סימון – המסור שדבק במשימה ופיזר בזריזות את כל מה שהוצא מהמחסן למצבורי האשפה המתאימים.

1. תרבות

”ואין לנו רשות להשתמש בהם”

- אנו מבקשים להזכיר לציבור כי הכניסה בשבתות לשטח בית הספר (החדש) אסורה, בכלל זה גם השימוש במגרשי הספורט ובמתקני המשחקים.
- אנו מקפידים לנעול את בית הספר, אך נתקלנו במקרים בהם השער הנעול לא עצר בעד הנכנסים.
- הורים, נא וודאו שילדיכם, שחלקם תלמידינו האהובים, מודעים לכך.

יחזקאל ויצחק

צוות המחממים באמצעות מלגים

החורף הגיע. הטמפרטורות יורדות. החימום במזגנים היה ונשאר החימום היעיל ביותר. חימום במזגן יעיל לפחות פי שניים מכל שיטת חימום אחרת. אך מזגנים בחימום רגישים יותר. לכן :

1. יש להקפיד לנקות מסננים (פילטרים) בכל שבועיים עד חודש. מזגן סתום לא מחמם. נוצר קצר של אויר חם בתוך המזגן ובהמשך נזק בלתי הפיך למרכיבים השונים של המזגן.
2. מומלץ לכוון את הטמפרטורה המבוקשת ל 21-20 מעלות צלזיוס (מע"צ). נכון שבקיץ אנחנו מכוונים לטמפ' גבוהה יותר אך צריך לזכור שאנחנו לובשים הרבה יותר בחורף.
3. את המדפים ביציאה מהמזגן יש לכוון הכי נמוך שאפשר, על מנת שהחום יתפזר למטה.
4. האוויר החם עולה מעלה. מכיוון שרוב המזגנים כיום הם מזגנים עיליים מצטבר אויר חם קרוב לתקרה. הצבת מאוורר על מדף גבוה וכיוונו אל התקרה תפזר את החום בבית מהר ויעיל.

חורף חמים ונעים..

בניה

למלכה אש ולכל המשפחה מלג טוב להולדת הנ"ה
נכדה לניוה ולמשה פרנצל, בת ליהודית ולמאיר קונופניצקי
איחולים לנחת ולשמחה

לדליה ולצמחוס כוכבי מלג טוב להולדת הנ"ה
נכד לאמינה ולדלי כוכבי, בן לאודליה ולמשה כוכבי
איחולים לנחת ולאושר

